

VUILE WAS WASHUIS VAN IBN REINIGT STEEDS MEER OP KLOOSTERCOMPLEX

▲ André van Uden en Anja Braken bezig in de wasserette in het klooster in Veghel. FOTO JEROEN APPELS/VAN ASSENDELFT

Anja en André doen straks vuile was voor heel Veghel

Vieze onderbroeken, handdoeken, blouses en rokken. Wassen en strijken doen ze met liefde en plezier in het Washuis van IBN. Volgend jaar voor iederéén uit Veghel.

Kirsten Rietbergen

Veghel

Voetbalclubs uit de buurt hebben hun weg al gevonden naar de wasserij van IBN in Veghel. Geen gedoe meer met 'wie is de wasmoeder-van-de-week'. Ook recreatiepark Hartje Groen uit Schaijk wast het beddengoed sinds kort niet meer zelf. Het wordt gewassen en gestreken in Veghel. Lekker makkelijk.

Anja Braken, Adelle Kana, Carla van Dijk en André van Uden zijn er blij mee. Dit viertal bestiert de wasserij op het kloostercomplex in Veghel, onder toezicht van Lion van Rossum. Het is een wasserij gerund door mensen met die extra ondersteuning naar werk nodig hebben. Ze kunnen er werken met weinig prikkels, met rust en structuur. „Maar we werken wel door, hoor”, zegt Anja. Lion knikt bevestigend: „Tjop tjop, gas erop, zeggen we dan.”

Medewerkers van IBN doen al enkele jaren de was van de zusters franciscanessen. Tot maart van dit

jaar gebeurde dit in het oude, grote washuis, dat inmiddels gesloopt is om plaats te maken voor woningbouw. „In de jaren zestig en zeventig woonden hier zo'n 140 zusters, dus je kunt je wel voorstellen dat zij een flinke wasruimte nodig hadden”, zegt Nico Merckx, manager bedrijfsdiensten bij IBN.

25 zusters

De sociaal werkbedrijf nam dit werk van de zusters over toen dat voor hen steeds zwaarder werd. Nu bevindt de wasserij zich in het pand ernaast, dat wel overeind kon blijven in de nieuwbouwplannen. En nog altijd wordt er gewassen voor de zusters, al zijn zij nu nog maar met zo'n 25 in totaal en wonen ze tijdelijk in Wijbosch vanwege de ombouw van het kloosterterrein.

In het moederhuis op dit terrein zijn sinds maart dit jaar ook zo'n honderd Oekraïners neergestreken, en ook die brengen hun was naar Anja, André, Adelle en Carla. „We waren net overgegaan naar dit pand toen we in één keer de was van al deze mensen erbij kregen”,

vertelt Nico Merckx. „Daar hebben we ons razendsnel op aangepast.”

En dan moet de bedrijfskleding uit de cateringtak van IBN nog schoon. Het bedrijf is bovendien in gesprek met thuiszorgorganisaties om hen van een stukje was te ontlasten.

„Daar is zo'n tekort aan personeel. Als wij de was van hun cliënten kunnen doen, hebben zij weer tijd om andere dingen met ze te doen”, vindt Nico Merckx.

De drie wasmachines en drie drogers draaien op volle toeren. Anja, lekker fanatiek, is er 's morgens om zeven uur al, als eerste. Zij zet de machines en de koffie aan. Als de vuile was binnenkomt, gaan de handschoentjes aan wordt de was gesorteerd en gelabeld, zodat alle klanten het juiste goed weer mee naar huis krijgen.

Vandaag wordt de kleding van de zusters gewassen. Aan hangers hangen blouses die bewust nog wat vochtig zijn. „Dan drogen ze zo glad mogelijk op”, zegt André.

Als wij hun was kunnen doen, hebben zij weer tijd voor andere dingen

– Nico Merckx, IBN

Daarna strijkt het viertal ze razendsnel met professionele stroomstrijkijzers, op strijkplanken waar een laagje lucht overheen gaat zodat de kleding makkelijk te schikken is.

Volgend jaar, waarschijnlijk vanaf februari, gaat de wasserij ook open voor iedereen uit de buurt die zijn was wil laten doen. Zo'n 20 tot 25 euro per wasmand gaat dat waarschijnlijk kosten. De was kan dan schoon en gestreken worden opgehaald.

Leefgoed

De wasserij maakt deel uit van het project Leefgoed in Veghel, waarbij mensen uit de nieuwe wijk Kloosterkwartier op het kloosterterrein elkaar helpen, volgens het gedachtegoed van de zusters. IBN huurt de ruimte van ontwikkelaar Zenzo. Beide partijen zijn overeengekomen dat er ruimte moet blijven voor het washuis.

„Het project Leefgoed, de gedachte daarachter, heeft een rol gespeeld bij onze keuze om hierin te stappen”, zegt Nico Merckx. „Wij willen onze mensen echt mee laten doen in de maatschappij. Vandaar dat mensen uit Veghel straks de was hier op gezette tijden in de wasserij kunnen brengen en ophalen. Er komt een plekje om te zitten, zodat mensen er ook even met elkaar kunnen kletsen.” Dan wordt het washuis ook een ontmoetingsplek.